

Iubiți Demobilizați,

(Urmare din pag. 1-a)

să se bage servitor, dar fiindcă dela primărie se dă ajutor și de la salubritate mănăcar, atunci iată-l „Șomer” și șomerul adevărat, răbdă și-i crapă o brazul de rușine că a ajuns să ceară ajutorul altuia.

Iată dar un vițiu social și o greșală administrativă. Din amândouă rezultă „lenea”, iar din șomerii improvizați și apașii.

Comanul nu are inimă de căine; dimpotrivă: „de aur” căci el își ia buclă de la gură și o dă celor nevoiași; dar să fie nevoiaș, astfel însă nevoia a luat alte forme, iar dărnicia altă modă. Astăzi sunt mulți care nu mai voesc să muncească, iar dărnicia numai este ca pe timpul părinților noștri, când—ca făcea dreptă nu știa atânga. Prin dărnici de atunci se înțelegea omul milos, iar prin dărnicie o împingere sufletească de esență divină.

Astăzi însă pe dărnicie am comercializat-o, iar din caritate am făcut instrument politic căci profitând de mizeria celor nevoiași, și de banul public, îi facem partizani politici ceace însemnează că scoborâm și mai jos viața politică, căci dacă până acumă volul universal era o marfă de supralicitate, prin apariția șomajului el a devenit o piesă de schimb pentru o bucată de pâine.

Iată dar o nouă invenție a politicii noastre bubonice. În loc să mergem către muncă și în loc ca șomerii să fie o clasă a meseriașilor izbii de fatalități dar vrednică de tot respectul și ajutorul pe temelul că ei sunt factorii tehnici ai vieții economice, dimpotrivă am dat drumul întregului puhoi de certaji cu cinstea, munca și legalitatea ceace însemnează că am creat un institut de proletariat fără să ne gândim că prelușul revoluționar este proletariatul.

Ori, dacă în loc să înfrângem curentul șomajului noi îl încurajăm și dacă pentru întreținerea lui nu avem alte resurse de cât să luăm sub o formă sau alta, ban cu ban de la cel care muncește încă, atunci, care ne va fi sfârșitul?

Desigur, vom distruge și clasa producătoare. Pentru șomerul adevărat șomajul este o nenorocire, pentru improvizat însă o fericire, iar pentru societate astăzi o povară, iar mâine un pericol social.

Pentru prestigiul șomerului veritabil, dar, este absolută nevoie ca să pormască o reacție cu tendința de purificare din înșuș sânul și cercul șomerilor pentru că în grija asistenței sociale să nu rămâie de cât specialistul; restul să meargă la alte munci, fiindcă una dintre cele mai accentuate crize prin care trecem astăzi la noi munca, este lipsa de brațe.

Primăria Constanța la rândul său trebuie și ea să ia măsuri de severă

VINOVAȚUL

De ce Constanța-i sub noroi? Pentru că primarul e bun sau pentru că primarul e rău? Nici una nici alta.

Primarul e și el un om ca toți noi și n'are decât patru ajutoare plus doi consilieri delegați în permanență cu verificarea, controlul și recepționarea definitivă a lucrărilor efectuate de diverși antreprenori, lucrări luate prin licitație publică și în regulă, conform legii. Forma e salvată.

Cum însă primarul e un om, și atunci nu i-se poate cere să vadă tot și să știe tot; căci atunci ar fi un supra om și cum în țara noastră—recte Municipiul Constanța—ne-a ferit Prea sfântul de așa specimene, cum ajutoarele au altă menire decât să se ocupe, cu ochii cel puțin de la înălțimea situației D-lor de așa lucruri mici și de mică importanță, cum e cazul stropitului cu noroi în străzile principale, căci în cele secundare te înecă în noroi, și cum delegații în permanență cu etc. etc. nu sunt tehnicieni, deci deși vad, nu știu ce vad, nu sunt răspunzători, decât dacă forma-i îndeplinită și datoria-i terminată.

Rămâne însă un serviciu al Onor Primăriei Municipiului, Onor serviciul tehnic, cu Inginer Șef, sub

selecționare control și plasare.

La sate, situația se înțelege că nu nu este ca în orașe, dar și acolo a ajuns sămănța căci nu arare ori auzi: Nu mai muncesc! La ce să muncesc dacă orzul a ajuns de pomană... am să pui atâta cât îmi trebuie. Ce mi pasă acumă c'am scăpat de datorii etc. etc.

Asemenea vorbe în gură țaranului nostru sunt o adevărată nenorocire pentru că una din cele mai înalte calități ale lui, este „iubirea de pământ și dragostea pentru munca câmpului”.

Prin aceste două virtuți și-a păstrat țaranul nostru sufletul curat atâtea veacuri și grație tot acestor însușiri, țara și neamul nostru a putut rezista năvălirilor barbare, dar ceace n'au făcut dușmanii au făcut politicianii căci lor se datorește înstrăinarea sufletească a Țaranului de ogorul său căci le-a înbrobodit mintea și le-a atârțat pofta cu promisiuni de mărire și îmbogățire nu prin muncă ci șmecherie. Șomajul dar la

șef, secretar, contabil, copisti, dar mai cu seamă ajutoari de ingineri picheri etc. cărora cu adevărat le incumbă această grea sarcină a supravegherii tuturor lucrărilor și furniturilor ce onor. Primăria le acordă prin licitație publică, respectând forma.

Și iată întrebarea, relativ la cazul nostru: Pentru ce acest Onor Serv. Tehnic, permite pavarea străzilor din acest Municipiu cu nisip negru, adică pământ, în loc de nisip curat, cum prevede caetul de sarcini și cum onor primăria îl socotește și plătește cu banii noștri grei grei și mari cât o roată de locomotivă (C. F. R.)

Pentru că așa zisul nisip negru curat pământ cu urme de nisip se găsește gratuit la îndemâna tuturor antreprenorilor, în cartierul demobilizaților, de unde și cărașia costă mult mai puțin.

Și vedeți D vs acum, cum de vine cazul. Pentru un câștig foarte apreciabil pentru un antreprenor și foarte problematic pentru un supraveghetor, suferim cu toții și bogăți și proletari și proprietari și chiriași, cărora destinul ne-a rezervat favoarea de-a ne petrece și curma zilele în „Perla Mării Negre” în plămânul României Mari, Municipiul Constanța.

Tehnician

sate se prezintă deocamdată prin rătăcirile spirituale și închipuirii antastice.

Ori, dacă cele ce-au făcut țaranii până acum li se pot eria pentru că, ca copiii s'au lăsat amăgiți, astăzi și deacuma înainte însă nu vor mai avea dreptul la nicio erțăciune căci prin legea conversiunii el este un nou născut prin urmare este pus în măsură de a și croi o nouă viață, căci să nu se uite, că prin conversiune, pământul a intrat dator la Stat.

Deci și deacum înainte trebuie să se muncească mai mult ca întotdeauna.

Deaceea recomand Țaranului următorul legământ pe care fiecare să l facă înaintea icoanei unde singur să se întrebă: „Te lepezi de politică”?? și cu hotărâre să răspundă:

Mă lepăd de Satana și de toate lucrurile lui și de toată făptura lui amin!!!!

Președintele Societații General I. Vlădescu

CAMARAZI.

(Urmare din pag. 1-a)

Cine e vinovatul?

Iată un răspuns pe care îl dau eu care scriu aceste rânduri:

Vinovatul suntem noi toți pentru că așa cum am avut încrederea și dragostea a Imputernici pe toți să se servească de numele nostru, nu am avut îndrăzneala să le cerem și socoteală de faptele lor.

Ba încă ceva mai mult, că le-am mai și promis să ne mai înșele încă și cu alte noi ocoluri.

Le vedeți și azi așitate pe zidurile caselor din saie și orașe.

Veți clipoci mulți din ochi la citirea articolului acesta și veți întreba pe cei din jurul D-vs, care este oare datoria tuturor înțelegătorilor de bine, drumul de urmat mâine ! ! . Poate cereți să vi-l spun.

Aveți puțină răbdare, oameni cu dragoste sinceră față de toți aceia cari s'au jertfit, pentru această scumpă țară.

Numai un lucru se cere: Iubiți Camarazi, luați alături de voi tineretul, arătați-i prăpastia în care suntem gata să alunecăm, greutățile cu care luptați astăzi după 14 ani de muncă în folosul altora, și uniți cu toții veniți să formăm un nou front contra tuturor celor ce până acum au profitat de Credința Voastră, Frontul Demobilizaților care cunoaște toate suferințele în care vă sbateți și deci vor duce lupta numai pentru adevăr și dreptate.

Poșta Redacției

Cititi broșura „Constanța sub întreținerea, este ea egală cu suma bugetelor consumate”, de General I. VLADESCU, care se găsește de vânzare la toate chioșciurile de ziare cu 5 Lei exemplarul.

D-lui F. Popovici, Isvorul mare: Primit articolul, se va publica.

D-lui Petrescu Cara-Omer: Așteptăm articolul promis.

Abonament Adam-Ciși: Puteți trimite abonamentul prin mandat poștal.

Cititor Pasionat, Megidia: Am primit abonamentul prin mandat poștal.

Să cânte compania

(Urmare din pag. 1 a)

partea unui erou ca tine. Dar trebuiește îngrijită, sănătatea mai întâiu fără de care nu ești de nici un folos companiei.

Și face semn doctorului ca să și facă datoria.

Doctorul începu repede a-i spăla rănila dela cap și frunte. Apoi îl desbracă de sdrențele ce mai rămăsesse pe el. Sărmanul !! corpul era numai răni, și pe alocurea pământul ce îl îngropase de atâtea ori, oprise sângele să nu mai curgă. După ce este desinfectat pansat și injectat, mai gustă din o băutură răcoritoare, și se învioră din nou... și începu a zice: Să cânte compania !! Pe al nostru steag !! La arme !! Ura... Ura... Ura. Gândul și sufletului era tot la iubii săi ostași... La clipele de fericire când cânta compania lui, și când pornea în fruntea ei la at...

Colonelul la ordin doctorului să-l transporte imediat la barăcile spitalului rusesc de la Pădureni,

și recomandă să fie bine îngrijit... că poate mai are zile să și vadă compania.

Colonelul rămase și el pe gânduri. Amintirile îl purtară repede... spre căpitania lui... spre timpurile pline de greutate dar și de bucurii... petrecute cu compania lui dragă... Vestita companie a elevilor școlii militare de infanterie, cu care în fiecare Sămbătă mergea cu drag la instrucție în teren, fără a ține seama de ploaie, de vânt sau ger, până i-a degerat și urechile.

Compania cu care a străbătut țara în lung și în lat. Și cum cânta de frumos și de mândru compania lui !! Pe al nostru steag. La arme. Ne cheamă Ardealul... și Colea în grădiniță... iar când se apropiau de graniță, ar fi voit să sboare la frații care erau în robie de atâtea veacuri... și cum juran desrobirea lor. Apoi li apăru în imagini, chipurile scumpleror lui elevi, morți vitejește până atunci în fruntea unităților. Locot.

Panait C. la Turtucaia, Popescu Niță în Dobrogea, Dosinescu C. pe Neajlov, Cernăianu la Cerna, Băiăceanu la Jiu cu generalul Dragalina și alții -- iar lacrimile începură a picura...

Lupta își urma cursul cu îndârjire... și un bombardament năprasnic se abate și pela muchea de deal ce adăpostea pe colonel și li alungă amintirile.

Contraatacurile noastre au fost atâtea de puternice și de furioase că inamicul este dat peste cap... și respins până dincolo de culmea dealului din față.

O liniște mormântală își întinde aripile peste întreg câmpul de bătălie. Nemții sunt bătuiți și fug în dezordine. Vestitul spărgător de fronturi este înfrânt pentru a doua oară pe frontul român, lașul rămânea tot departe și nu-l va mai vedea niciodată. A doua zi dis de dimineață colonelul se duce repede la spital ca să vadă ce face căpitanul... își dădea sufletul... toate îngrijirile au fost fără folos... Dar cum aude vocea colonelului deschide din nou ochii... să mai încordează încă odată...

și zise încet întrerupt... compania... lui... la bătălie...

Desigur chiar în ultimele clipe ale vieții gândul era la compania lui, la bătălie... Fii liniștit zise colonelul, bătălia a fost câștigată... nemții au fost înfrânți puși pe goană... și alungați înapoi dincolo de pădurice și de dealul din față. Compania ta a fost în frunte la urmărire și s'a acoperit de glorie. El holbă din nou ochii lui dulci cari sclipeau de fericire. Și-a mai putut îngăna: ...com... com... ura... și se stinse cu gândul la scumpa lui companie și plin de mulțumire că trufia vrăjmașe a fost zdrobită și că ostașii lui dragi și-au făcut cu prisosință datoria.

Colonelul cu mare durere scria în carnetul său pe încă unul din bravii și vitejii lui elevi, morți pentru patrie și neam.

Citii și răspândiți ziarul

Demobilizaților Dobrogeni